

2.5.5. Elekt halo

Dzieci z zespołem Williamsa sprawiają wrażenie bardzo sympatycznych, miłych i przyjacielskich. Niemal nierozłączny uśmiech, otwartość oraz duża wrażliwość na innych przyczyniają się do tworzenia wizerunku osoby pogodnej, łagodnej i dobrej. Dzięki ogładzie towarzyskiej, dużej śmiałości i łatwości w nawiązywaniu kontaktów posiadają wielu znajomych. Na ogół są akceptowane i bardzo dobrze odbierane przez społeczeństwo. Mimo, iż wolą towarzystwo dorosłych, rówieśnicy także darzą ich pozytywnymi uczuciami.

Tak pozytywny odbiór przynosi im dużo korzyści, szczególnie w szkole. Dobra opinia oraz biegłość wypowiedzi przyczyniają się do otrzymywania wyższych ocen niż relatywnie odpowiednich do wiedzy i umiejętności. Sofistyczny styl wypowiedzenia się, używanie trudnych, specjalistycznych zwrotów i sformułowań oraz bardzo bogaty w wyszukane i niecodzienne słowa słownik, wywierają wrażenie wyedukowania i wysokiej inteligencji. Poprzez tzw. „efekt halo”, czyli tendencję do automatycznego przypisywania cech na podstawie zaobserwowanej jednej ważnej właściwości, dzieci z zespołem Williamsa są postrzegane jako inteligentniejsze niż są w rzeczywistości. Pomimo pozornej korzyści, przynosi im to kolejne utrudnienia w nauce, ponieważ często nie są w stanie sprostać zawyżanym wymaganiom nauczycieli (Semel, Rosner, 2003).